

[Hanne Andersen]

ned for alle, så får det den virkning, at alle børnefamilier bliver ramt meget hårdt. Det betyder, at et ægtepar med et barn i vuggestue og et barn i børnehave til den dyreste daginstitutionstakst, der findes her i landet, går 98 pct. ned i disponibel indtægt.

Vi har regnet på ministerens tal – det er ikke nogle, vi selv har opfundet til lejligheden – fordi vi ønskede klarhed over, hvad det var, vi stod over for. Derfor kan vi ikke være med. Vi vil ikke være med til at forringe børnefamiliernes vilkår.

Hjemmehjælpen udskydes, siges der, til den 1. juli 1989. Nej, det gør den jo ikke. Det er ikke den hjemmehjælp, som vi snakker om, den anviste, varige, gratis hjemmehjælp, der udskydes. Nej, regeringen kommer den 1. juli 1989 med et nyt betalingssystem, som harmonerer med samspilsløsningen, hvordan det så lader sig gøre.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Det, der kalder mig på talerstolen, er fru Mimi Jakobsens indlæg, hvor Centrum-Demokraterne forståeligt nok forsvarer, hvad de rent faktisk har gjort i relation til kontanthjælpsmodtagerne.

Det, som man har forsømt set fra vores synspunkt at gøre fra regeringspartierne, Kristeligt Folkepartis og Centrum-Demokraternes side, er at se det, der sker på dette område, som en social trekant.

I det ene hjørne af denne trekant ligger spørgsmålet om kontanthjælps størrelse sammenlignet med dagpenge, lavtlønsområdet osv. Der har vi klart sagt, hver gang vi har diskuteret dette, at det er stødende, hvis det kan betale sig at gå hjemme. Det samme giver CD udtryk for.

Men der er to andre hjørner, før trekanten hænger sammen. Det ene er spørgsmålet om børnepasningen og dermed om daginstitutionstaksterne. De er for høje. Uanset om man tager de højeste, gennemsnittet eller sågar de laveste takster, giver det ikke familierne nogen handlefrihed, om de skal betale 20.000 eller 40.000 kr. om året, hvis de selv skal betale.

Det tredje hjørne – og det er det andet, som CD og Kristeligt Folkeparti ikke har tænkt over – er spørgsmålet om at få unge mennesker, men også få dem, der er lidt ældre, i aktivitet. Det

nytter jo ikke noget først at sænke taksterne for kontanthjælpen og derefter ikke sørge for, at de mennesker har en mulighed for at blive i a-kassesystemet. Det at have en livline til a-kassesystemet er fuldstændig afgørende for mennesker, som ellers er kylet ud af arbejdsmarkedet eller sågar af dagpengesystemet. Det drejer sig om økonomi, men det drejer sig sandelig også om det sociale samvær, som der er i forbindelse med, at man er medlem af noget.

Derfor synes jeg, at det, man har gjort, har været alene at skære i de passive ydelser, men man har forsømt at få præcise tal på de to andre, aktive hjørner, nemlig spørgsmålet om børnepasningen og spørgsmålet om a-kasserne. Derfor vil jeg godt spørge, hvilke garantier CD og Kristeligt Folkeparti har fået på dette område.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Fru Mimi Jakobsen omtalte kontanthjælpsforslaget, og jeg forstod det sådan, at CD faktisk er betænkelig ved konsekvenserne. Det kan jeg godt forstå. Vi har set regneeksempler i Socialudvalget, der viser, at en enlig forsørger med børn i daginstitution kan risikere at miste over 2.000 kr. om måneden i ydelse. Det vil naturligvis i praksis betyde, at daginstitutioner ikke længere er et tilbud for børn, hvis forældre er kontanthjælpsmodtagere, og det finder vi helt uacceptabelt.

Men jeg forstod også, at CD ikke har taget endelig stilling til betalingsbekendtgørelsen for daginstitutioner, og jeg vil godt have bekræftet, at CD mener, at det udkast til bekendtgørelse, vi har set i Socialudvalget, ikke kan være det endelige.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det, der kalder mig frem, er udtalelserne fra fru Kirsten Lee, som stadig væk holder de administrative problemer som skjold for ikke at komme i gang med en reform vedrørende pasning af syge børn. Hvis der kan findes en administrativ model – og dér kan jeg såmænd ikke se, at vores administrationssystem er så meget anderledes end det svenske eller norske eller finske for den sags skyld – vil Det Radikale Venstre så støtte igangsætning af en reform, der